

ISLAM : EN RELIGION ELLER EN IDEOLOGI

I midten af det sidste århundrede førte Vesten en kulturel og intellektuel invasion i den islamiske verden, som skulle være et alternativ til den flere århundrede gamle militære krig (korstogene), som ikke gav nogen resultater.

Invasionspolitikken gik ud på at skabe tvivl og mistænksomhed til Islams tanker og regler blandt muslimer, for således at de skulle miste tilliden til Islams kunnen til at behandle deres samfundsproblemer i alle livets affærer. Invasionen koncentrerede sig om Islams essentielle og dynamiske tanker og regler, såsom: "Lovgivningen tilhører Allah", "Den politiske Aqeedah (livsanskuelse)", "Jihad", "Muslimerne er én Ummah", "Islam er Allahs fuldkomne Deen til Dommedagen".

Samtidig indførte Vesten deres lumske tanker til den islamiske stat gennem missionærer og lærde, såsom nationalisme, sekularisme, friheder, patriotisme, demokrati osv. af ikke-islamiske tanker og ideer for at få muslimerne til at adoptere dens livsanskuelse, tankegang, systemer og værdier. For at opnå dette blev hele den islamiske verden, specielt efter Vestens store militære sejr over muslimerne - men ikke over Islam - lagt under direkte militær, kulturel, økonomisk og politisk kolonisering, hvorved man forberedte Ummahs ynkelige fremtid i lammet og uproduktiv bevægelse, vestligt livsmønster, kaotisk tænkning, degraderet og tilbagestående status.

Så begyndte Vesten, som den altid plejer, at give sine idealer, systemer, tanker og værdier et universal-præg, der skulle gælde for alle over hele verden. Vestens erfaringer med den kristne religion, som forårsagede ynkelige levevilkår (præsteskabets indflydelse på samfundet, undertrykkelse af kvinden, tortur, henrettelser af videnskabsmænd, uligestilling mellem manden og kvinden og de rige og de fattige osv.), skal åbenbart generaliseres og indføres over hele verden, uanset om andre folk og nationer har oplevet det samme, som europæerne oplevede med kristendommen eller ej. Så, hvis folk i alle dele af verden søger udvikling og fremgang i livet, så skal de derved lade være med at tilbede deres skaber ifølge dennes lovgivning, men derimod skal de adoptere demokratiet og tilbede hinanden.

Hvis folk lider af fattigdom, så skal de efterleve det kapitalistiske system, så de vestlige selskaber suger deres blod (ressourcer og rigdomme) på en moderne måde. Kvinder må helt sikkert have det dårligt, når de ikke nyder 'frihed', dvs. ikke har adgang til prostitution, abort, hor osv. Sådan fortsætter vesten med sine generaliseringer og betragter sin historie og erfaringer som værende et kort referat af verdenshistorien. Alle nationer og folk skal nødvendigvis derfor tage imod de færdig-producerede løsninger: demokratiet, friheder, ligestillingen, nationalismen, liberaliseringen, privatiseringen osv. Heraf begyndte vesten bevidst at generalisere kristendommen over på Islam og kaldte Islam for en "religion", der aldrig må blandes med politik, samfundet og staten, for ellers vil man få den undertrykkelse, ydmygelse, tilbagegang, underudvikling religionen (kristendommen) har medført i Europa.

Efter en hård og blodig kamp mellem tænkere og gejstlige under kristendommens undertrykkende herredømme opstod der det, man kalder for sekularisme, hvis fundamentale læresætning går ud på at adskille religion fra livet, altså kompromisløsningen. På basis af denne løsning genindførtes ideen om Demos Cratos, dvs. demokrati eller folkestyre, som et politisk system. Denne livsanskuelse, om at Gud ikke skal blande sig i livets affærer, fik europæerne til at generalisere alle systemer, der påstod at det var Guds lov der blev implementeret, og mente at alle systemer der påstår så er

religioner, dvs., systemer hvori menneskets problemer i det verdslige liv ikke behandles, med andre ord et forhold udelukkende mellem den skabte og skaberen, et jungle samfund som under Kristendommens styre, i modsætning til Islams styre hvori menneskets problemer i det verdslige liv bliver behandlet.

Oprindelsen af begrebet religion er vestligt, altså er det ophavsmændene af begrebet der har ret til at fortolke religion, og ikke andre, da det ville være en total fejlagtig bedømmelse af begrebets mening. Vesten forstår religion således;

A) Religion er baseret på åndelig tro, overtro og metafysik , og ikke bygger på forstanden, da religionen henvender sig til menneskets følelser og forbyder brugen af forstanden generelt og i troen specielt. Heraf kan religionen ikke bekræftes med intellektuelle sanselige beviser, da den ikke tager udgangspunkt i den sanselige realitet.

B) Religion består af enkelte åndelige ritualer og regler, der angår individets moral, føde og drik; med andre ord et individuelt anliggende udelukkende mellem mennesket og dettes skaber. Den indeholder derfor ikke et livssystem, bestående af omfattende systemer, der organiserer menneskets forhold med sig selv, med sin Skaber og folks forhold indbyrdes.

C) Religion må nødvendigvis underkaste sig til et politisk samfundssystem, da den er upraktisk og ikke kan følge med livets udvikling, fordi den har ikke alternative behandlinger til menneskets behov og samfundets problemer, men er begrænset til individets moral og religiøse ritualer. Heraf kan vi se, at religionen er modsigende til realiteten af mennesket, livet og samfundet, da den har følgende natur:

- Religion VS Forstand
- Religion VS Politik
- Religion VS Stat
- Religion VS Samfund
- Religion VS Videnskab
- Religion VS Materiale
- Religion VS Livets Fremgang
- Religion VS Universalitet

- Religion = Overtro
- Religion = Ånden
- Religion = Moral

- Religion = Gejstlighed
- Religion = Individet
- Religion = Racisme

Dette resulterede i særdeleshed til den Katolske kirkes opførelse under den Spanske inkquisition i slutningen af 15 århundrede, som var massedrab af og blodtørstige korstog imod Protestanter og enhver anden form for modstander til dets lære. Det er kun de gejstliges ønsker som skal være brugbare uanset hvad masserne måtte tænke. Systemet tjener ikke folket men udelukkende den elite der er i besiddelse af autoritet. Desuden kan det ikke lade sig gøre at religion bliver en del af samfundet, da det kun har med tro og få moralske aspekter at gøre, det vil ende med at de gejstlige styrer og udnytter folk på det groveste, og derfor skal den adskilles fra livet, staten og politiken: "Giv kejseren hvad kejserens er og Gud hvad Guds er".

Slår man begrebet op i Nudansk Ordbog står der følgende om religion: "*Gudsdyrkelse, guds el, gudetro, ærefrygt og klosterliv*". Ifølge det Amerikanske encyklopædi Grolier skal begrebet religion forstås således: "*Religion er næsten opslugt af moral*", med andre ord indeholder det næsten ikke andet. "*Regenten var både en politisk og religiøs leder*", dette viser en skelnen mellem politik (varetagelse af folks interesser) og religion. "*Religioner kan fredfuldt leve i sameksistens indenfor en politisk entitet*", dvs. gå i syntese og underkaste sig en anden entitet. "*Det er en slags illusion som er over menneskets forstand*", som betyder at det er tro som ikke kan bevises intellektuelt.

Dette er hvad vesten og dens sprogfolk forstår af ordet religion, og som ingen kan modsige dem i, da det er en kendsgerning, og udelukkende i deres ret til at fortolke det, da begrebet ikke er fra Islam (shari'ah), på samme måde er det Islams ret til at fortolke de ord og begreber den besidder, uanset andre ikke-islamiske fremmede fortolkninger, såsom vestens fortolkninger. Man kan godt sige ovenstående om blandt andre Kristendommen, Jødedommen, og Buddhismen.

Men om Islam er det en total uforenelig beskrivelse i dets fundament og detaljer, da Islam ikke er overtro, mangelfuld, ude af stand til at behandle menneskets problemer, uden transaktioner, uden et økonomisystem, socialsystem osv. af systemer der behandler menneskets problemer med løsninger vedtaget af den. Sidst men ikke mindst Islam kan og går aldrig i syntese, uanset tilfældet.

Ifølge bogen Politiske Ideologier, begrebsanalyse, af Docent, Dr. Phil H. Ross, siges der følgende; Efter sin sproglige oprindelse betyder ordet "ideologi": læren om ideerne eller begrebslære. Men i almindelig forstand forstår man ved "ideologi" et system af ideer som er karakteristiske for en bestemt samfundsklasse eller en politisk ...osv. retning.

Mag. Art. Laurits Lauritsen siger: Ideologi adskiller sig fra utopi ved i modellen for samfund at tage hensyn til alle samfundets behov, der netop er betingelserne for, at et samfund kan fungere og bestå. Ideologi er et system af sammenhængende ideer og begreber om det politiske-sociale liv og om staten. Der siges sågar også: Ideologi skal både sige noget om det nuværende samfund og om det fremtidige. Den mest klare og præcise definition er:

En ideologi er en intellektuel livsanskuelse, hvorfra der udspringer et system. En livsanskuelse er en omfattende tanke angående mennesket, livet og universet, det der var før dette liv og det der følger dette liv, forholdet i dette liv med det der var før dette liv og det der følger dette liv. Hvad angår

systemet der udspringer fra denne livsanskuelse, er løsningerne for menneskets problemer, og manifesteringer af metoden hvorpå man implementerer disse løsninger, beskytter livsanskuelsen og udbreder ideologien til andre på national og international plan, dvs. at systemet der udspringer fra livsanskuelsen er et omfattende system der behandler menneskets problemer, samt viser hvordan disse behandlinger skal føres ud i livets realitet.

En ideologi skal oprinde i et menneskes intellekt, enten ved at ideologien åbenbares fra Allah (swt) til dette eller ved en persons geniale forestillinger, det at ideologien åbenbares fra Allah giver ideologien et åndeligt aspekt.

Når man slår det Arabiske begreb Deen op i en ordbog der er skrevet i vores tid, er det oversat til religion, til trods for at disse sprogfolk er klar over at dette er en misfortolkning af selve ordet Deen og en vildledelse af Ummah. Den mest anerkendte Arabiske ordbog og sprogkilde Lisan Al-Arab, blev skrevet under den Islamiske stats eksistens af den sproglærde Ibn Manthur som skriver: "Deen er at politisere", politisere er at varetage og behandle menneskets interesser gennem visse regler og love (påbud og forbud). "Deen er at styre og dømme", dvs. lovgive, straffe og organisere ifølge visse systemer; "Deen er tilbedelsen" Kilderne for denne fortolkning er Lisan Al-Arab der fortæller os at begrebet Deen, går helt tilbage til selve Araberne via beretningskæder der tydeliggør hvordan Araberne forstod begrebet Deen, hvilke er de eneste der har den fulde autoritet til at fortolke det. Dette gør bogen Lisan Al-Arab til en af de mest stærke og troværdige Arabiske ordbøger nogensinde.

Grunden til at vi refererer til det arabiske sprog er, at Qur'anen og Sunnah er på arabisk. Da forståelsen af Qur'anen og Sunnah er obligatorisk pga. obligatorisk forholdelse til Islams regler, som er betinget af forståelsen og studering af disse, så er det livsnødvendigt at have kendskab til det arabiske sprog, samt at tage det som eneste reference og målestok i forståelsen af Islam. Nu da ideologi og religion er blevet defineret objektivt, spørges der så, er Islam en religion eller ideologi?

Islam er et fuldkomment omfattende system, dvs., det består af økonomiske transaktioner, sociale transaktioner, militære transaktioner osv. af transaktioner der behandler menneskets problemer med løsninger i det verdslige liv, da en retning ikke kan være fuldkomment uden at besidde disse. Der er talrige vers og beretninger og handlinger af Sendebudet (saaws) der bekræfter eksistensen af disse transaktioner i Islam og ligesåvel den Islamiske stats historie.

Altså er det fejlagtigt at kalde Islam for en religion, da religion intet har med det verdslige at gøre. Det er også forkert at kalde Islam for en religion der består af økonomiske systemer osv., da religion ikke besidder systemer overhovedet, for det er jo en ændring på selve definitionen og realiteten af begrebet (religion) at påstå så.

Følgelig er Islam en (deen) ideologi, da beskrivelsen af ideologi stemmer overens med realiteten af Islam. Det er også passende at kalde Islam for en åndelig og politisk ideologi, som skal forstås således at det åndelige i den er varetagelse af menneskets anliggende i det kommende liv, såsom Paradiset, Helvede, Engle, belønning, straf osv., og det politiske som varetagelse af folks interesser ifølge dets systemer, som er det økonomiske system, sociale system, militære system, uddannelsessystem osv.

Sahabah (raa) plejede at bruge ordet Ra'ina, da de skulle kalde efter Profeten (saaws). Ordet betyder: Pleje os, varetage os. Medens jøderne brugte ordet Ra'ina mod Profeten (saaws) med en let

fordrejning, hvorved de mente noget helt andet, nemlig: tåbe, idiot. Her beordrede Allah (swt) muslimerne til at bruge et andet entydigt begreb, som også giver den samme mening, dvs. pleje os, men ikke kan misforstås; Allah (swt) sagde:

**"O I som tror, sig ikke: Ra'ina, men sig Unzurna og lyt efter.
Og de vantro vil få en smertlig straf ". (OQM. 2:104).**

Allah har forbudt de troende at bruge ord i sammenhæng med Islam, som er flertydige eller giver en anden mening, og at efterligne de vantro ved blandt andet brug af deres flertydige begreber eller begreber som ikke stemmer overens med realiteten af Islam, eksempelvis hellig krig og religion. Den generelle regel indenfor Islam er at det er tilladt at bruge fremmede ord om Islam, med den betingelse af at de er entydige og stemmer overens med Islams realitet.

Nu har vi defineret Islams sande identitet, med klare beviser som klargør at Islam er en ideologi (et fuldkomment system) og ikke en religion (et udelukkende åndeligt aspekt). Allah (swt) siger:

**"I dag har Jeg fuldkommengjort jeres Deen for jer
og fuldendt Min nåde over jer og valgt Islam til jeres Deen".(OQM. 5:3).**